

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 iulie 2013, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Isaia 55.1-3;10-11: „*Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte fără bani și fără plată! De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă, dar și veți mânca ce este bun și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David...Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*” (...)].

[Se cântă cântarea „Crede doar, crede doar” (...); fratele Jean Claude împreună cu grupul cântă cântarea „Maranata” (...)]

Eu cred că noi am învățat deja atâta franceză încât să știm ce a fost cântat: „Domnul revine, Domnul revine”. Noi suntem adunați aici din toată lumea. Și eu mulțumesc din toată inima mea fraților mei care traduc în diferite limbi. Le mulțumesc tuturor din diferite țări și limbi care au răbdare cu noi și primesc Cuvântul care este vestit în limba germană. În Faptele apostolilor este scris că acolo au fost adunați din șaptesprezece națiuni diferite când a avut loc turnarea Duhului Sfânt. Eu mă întreb: oare câți vor fi adunați când va avea loc ultima turnare a Duhului Sfânt, când va cădea ploaia târzie?

Ochii mei privesc la Zaharia 10.1: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeța de pe câmp*”. „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară!*” „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie în timpul ploii târzii” – lb. germ. Nu înainte, ci atunci când a sosit timpul

pentru aceasta și când noi putem spune deplin încredințați în credință: „Acum se întâmplă fiindcă Dumnezeu a hotărât-o pentru acest timp”. Fratele Branham a amintit ploaia târzie de 36 de ori; el a vorbit despre această ploaie și a spus că înaintea răpirii, Domnul va mai turna încă o dată Duhul Său. Și sămânța care a fost semănată va răsări; și se va întâmpla în același timp că se va semăna, va crește și se poate recolta. La sfârșitul timpului de har se vor întâmpla ambele în același timp: Cuvântul este semănat ca sămânță, este primit în inimile noastre, cade pe un pământ fertil în inimile noastre, ploaia binecuvântării vine peste noi și roadele coapte sunt recoltate. La Dumnezeu totul este posibil. El rostește un cuvânt și se împlinește. Astfel mulțumim Domnului pentru că El a vorbit și s-a împlinit.

Aseară am primit 42 de telefoane și e-mailuri și azi dimineață s-au mai adăugat câteva la acestea. M-a sunat fratele Gilson. Și fratele Trabani în mod deosebit - sora Trabani a avut o operație grea. Dumnezeu este îndurător și procesul vindecării face progrese. Noi suntem mulțumitori. Încă un salut deosebit de la fratele Merle. El a avut deja două operații. Medicii nu i-au mai dat nicio nădejde, nicio speranță. Și iată, el m-a sunat și Domnul a dăruit mult har și totul s-a făcut bine.

Alte saluturi [...] Toți ne salută din adâncul inimii lor. Din acest loc și noi îi salutăm pe toți, în mod deosebit pe frații și surorile noastre din Noua Zeelandă, Australia, acolo unde ziua se apropie de încheiere; la noi abia a început. Toți sunt uniți cu noi în Domnul.

Ieri am dat deja o mărturie scurtă despre ultima călătorie misionară. În aceste opt adunări, Dumnezeu a făcut lucruri mari. Cel mai important lucru l-a făcut fratele Luckram; el a multiplicat o mie de DVD-uri, așa încât ele pot fi date mai departe. Și toți care au fost interesați le-au putut primi. De asemenea și broșura mea a fost tipărită rapid în o mie de exemplare și au fost împărțite și acestea, așa încât toți aceia cărora Dumnezeu a putut să le vorbească au acum legătură și pot să primească hrană, literatură și DVD-uri. În acest mod vor fi și ei la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Este important întotdeauna ca Cuvântul să nu fie doar vestit, ci să împlinească scopul pentru care a fost trimis, așa cum am auzit deja în Cuvântul de introducere.

Suntem mulțumitori pentru toate legăturile pe care le-a dăruit Dumnezeu și pentru ușile și inimile deschise. Așa cum am spus deja ieri:

biserici metodiste, baptiste, carismatice. Deși unele practici de acolo nu mi-au plăcut, în special în adunarea carismatică, dar Dumnezeu are pretutindeni persoane individuale pe care dorește să le cheme afară. De aceea noi suportăm tot ceea ce se întâmplă acolo, ca să permitem ca Dumnezeu să vorbească tuturor. Apoi noi dăm mai departe oamenilor tot ce a hotărât Domnul pentru timpul nostru.

Totul este un har minunat. În mod deosebit, aceasta poate s-o confirme fratele nostru Taty. Te rog ridică-te scurt în picioare pentru ca toți să te cunoască. Acesta este fratele nostru Taty din Bruxelles. Dacă va vrea Dumnezeu, mâine dimineață voi porni împreună cu el în Africa. Acolo va exista un program arhiplin – un astfel de program încă n-am avut în ultimii 50 de ani. În fiecare zi vor fi trei, patru sau cinci adunări¹, zboruri, adunări, adunări cu frații care slujesc cu Cuvântul și tot felul de lucruri. Acestea sunt în program... Numai Dumnezeu știe cum se va face totul. Până astăzi El mi-a dăruit puterea necesară și noi am putut să dăm mai departe Cuvântul. Același lucru pe care îl facem pentru toată Africa și Asia l-am făcut pentru China, Mongolia, pentru Thailanda. Noi am avut grijă ca toți aceia care au nevoie de aparatura necesară să intre în posesia acesteia, ca să poată vedea în direct totul și să trăiască împreună cu noi tot ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Așa cum am spus noi de repetate ori: ultimul mesaj trebuie să ajungă până la marginile pământului și aceasta în toate popoarele, limbile și națiunile. Și chiar frații noștri din diferite țări traduc și ei în limbile lor materne, celor care nu cunosc limba engleză, astfel încât Cuvântul și predicile să poată fi ascultate și primite. Suntem mulțumitori fraților noștri care astăzi traduc în direct în douăsprezece limbi [și în acest fel vestirea] se poate asculta în toată lumea. Limba engleză a devenit limba principală. Chiar dacă francezilor nu le place mult, dar situația este așa. Dar limba franceză a rămas limba diplomaților, însă în vestire limba engleză a devenit limba principală. Trebuie s-o spun: când predic Cuvântul lui Dumnezeu în limba engleză, acolo este o dinamică deosebită. Probabil fiindcă eu am ascultat toate predicile fratelui Branham în limba engleză. Și Dumnezeu mi-a dăruit aceste lucruri în mod deosebit și pot să le dau mai departe.

¹ În engleză, „obligatii” – n.tr.

Cu privire la cele ce se întâmplă în Israel și împrejurimi, am putea spune multe lucruri. Cel mai bun lucru este dacă spunem foarte puțin sau nimic și în acest fel nu suferim nicio pagubă. Trebuie să fim atenți ce spunem și cum o spunem. Dar aici este decizia Consiliului Mondial al Bisericii, care a avut o întrunire în Liban. Acolo a fost luată o decizie: că „Israelul trebuie să înceteze cu ocuparea unui teritoriu străin” și în mod oficial Israelul este judecat pentru că „îi prigonește pe creștini și musulmani”. Este de necrezut ce a hotărât acolo Consiliul Mondial al Bisericii.

Ieri am citit că Domnul a strâns poporul Său în țara lui. Și Dumnezeu, ca și Creator, are dreptul să dea tuturor popoarelor țările lor. Dumnezeu poate s-o facă. Și astfel, în sfera pământească, Dumnezeu a dat poporului Său un loc foarte mic pe acest pământ – este țara cea mai mică de pe acest pământ. Doar statul Vatican este mai mic decât Israelul. Dar Israelul este țara cea mai mică de pe acest pământ. Iar lumea arabă este de 990 de ori mai mare decât această țară mică Israel. Toți ar fi avut loc. Milioane de oameni ar avea loc în lumea arabă care este în jurul Israelului și toți ar putea să se bucure. Dar nu, este vorba doar despre Israel fiindcă aceasta este țara aleasă de Dumnezeu. Toți sunt împotriva Israelului fiindcă este poporul ales de Dumnezeu. Și toți sunt împotriva Bisericii fiindcă Biserica este aleasă de Dumnezeu. Și ultima prigoană nu va avea loc împotriva baptiștilor și metodiștilor și a tuturor denominațiilor care au existat în secolele trecute. Ultima prigoană va fi împotriva acelor care acum, la sfârșitul timpului de har, s-au decis pentru Dumnezeu, pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care s-au întors la credința adevărată.

Așa cum am văzut ieri, credința este o încredere neclintită, ceva ce noi știm și anume că ceea ce a făgăduit Dumnezeu este infailibil și nu se poate schimba. Și El veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. Haideți să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu.

Dar pe noi ne doare ce a spus șeful palestinienilor: „Lucrul cel mai groaznic care s-ar putea întâmpla, ar fi zidirea Templului”. Și apoi a venit o declarație: „Pe Muntele Templului doar lui Allah i se poate aduce închinare”. Dar Muntele Templului nu este muntele lui Allah, ci este muntele Domnului. Cei ce folosesc acest cuvânt – muntele Templului – ar trebui să vadă când a fost zidit acest Templu, de ce a fost

zidit acest Templu și la a cui poruncă a fost zidit Templul. În Apocalipsa 11 citim că Templul a fost zidit, a fost măsurat și doar curtea de afară a fost lăsată în seama neamurilor. Cuvântul lui Dumnezeu se va împlini atunci când va sosi ceasul. Atunci oamenii pot să spună ce vor ei, pot să demonstreze și să facă ce vor ei, dar Dumnezeu păzește asupra Cuvântului Său. Și când se va împlini partea a doua din Maleahi 3.1: „...deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți”. Apoi Apocalipsa 10, Îngerul Legământului cu curcubeul deasupra capului Său va pune un picior pe mare și celălalt pe pământ. Se va împlini așa de sigur cum a spus-o Cuvântul lui Dumnezeu. Noi respingem toate răstălmăcirile. Toate răstălmăcirile sunt împotriva realității dumnezeiești și împotriva împlinirilor pe care ni le va dăruia Dumnezeu prin harul Său.

Trebuie să mai spun ce mă face să sufăr... În călătoriile noastre în Israel noi deseori am fost și pe Muntele Sion. Acolo am fost în Odaia de sus unde a avut loc prima turnare a Duhului Sfânt și ultima Cină. În acel loc biserica catolică dorește să zidească o capelă mică pentru ca toți catolicii care fac pelerinaj să meargă în acel loc. Aceasta este o durere foarte mare. Rugăciunea mea este ca să nu se întâmple așa ceva. Chiar dacă această decizie este inclusă în acest tratat, să nu se întâmple în realitate; să fie doar scris în acest tratat, dar să nu se împlinească. Muntele Sion aparține Domnului. Pe Muntele Sion se vor aduna cei 144.000. Aceasta este dorința inimii mele și la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. Oamenii pot să facă un contract, dar Dumnezeu decide dacă se va întâmpla ce este scris în contract. El va permite doar lucrurile care sunt necesare. După aceea El va interveni și va avea de spus ultimul cuvânt. Noi ne încredem în Dumnezeul nostru.

Zah. 10.1: „Cereți de la Domnul ploaie, în timpul ploii târzii”. Este un lucru minunat cum bărbații lui Dumnezeu, unul după altul, au scris ce le-a dictat și descoperit Dumnezeu.

Iacov 5.7: „Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la **revenirea Domnului**. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”.

În cele 36 de situații [în care amintește de ploaie] fratele Branham a spus: „La sfârșit, ploaia timpurie și târzie vor cădea simultan”. Ambele

lucruri se vor întâmpla în același timp: semănatul și seceratul. Apoi, dacă mă gândesc la Matei 13, că înaintea revenirii Sale, Domnul va înlătura toate pricinile de poticnire din Împărăția Lui, astfel încât în Biserica celor chemați afară nu va mai exista niciun duh de rătăcire, nicio răstălmăcire, ci se va găsi numai Cuvântul autentic și sfânt al lui Dumnezeu, astfel încât Biserica va deveni o Biserică a Cuvântului. La fel cum Eva a fost scoasă afară din Adam și i-a fost redată, tot așa pe crucea de pe Golgota a fost deschisă coasta Domnului nostru, sângele legământului celui nou a fost vărsat și Mireasa Mielului a fost răscumpărată. Trup din Trupul Lui, Duh din Duhul Lui. Așa cum este El, așa vom fi și noi.

În 1 Ioan 3.2 este scris: *„Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”*.

Frați și surori, cum va fi, când noi, ca răscumpărați, ca iertați, am fost socotiți vrednici să fim Mireasa Mielului? Aceasta este chemarea cea mai înaltă care a existat din veșnicie în veșnicie: să avem parte de ospățul de nuntă a Mielului. Fiindcă noi, în acest timp, am primit prin credință ceea ce ne-a făgăduit și ceea ce a împlinit și a descoperit prin Duhul Lui. În acest mod noi am fost învățați de Dumnezeu și am fost aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Totul este har pe care ni l-a dăruit Dumnezeu. Dumnezeu vorbește și astăzi: *„Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”*. Și încă se potrivește ceea ce a spus Moise în Exod 33.13: *„Dacă am căpătat har înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta”*.

Nu este aceasta și rugăciunea noastră? „Dacă am găsit har înaintea lui Dumnezeu, atunci și noi dorim să recunoaștem calea pe care Dumnezeu ne-o arată și pe care El ne conduce. În Vechiul Testament este scris că Domnul a mers înaintea poporului Său Israel în stâlpul de foc și de nor ca să le lumineze calea pe care ei trebuia să pășească. Oare de ce S-a descoperit Domnul în timpul nostru în stâlpul de foc, în stâlpul de nor? Ca să dovedească că astăzi El arată calea Sa Bisericii Lui. El nu numai că dorește să ne arate calea, ci ne-o și iluminează pe deplin, ca noi să nu umblăm pe această cale nesiguri, ci să cunoaștem clar calea Domnului și să putem umbla cu El, în ascultare de credință.

De ce i-a spus fratelui Branham pe 7 mai 1946, Îngerul Domnului: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne”? Noi nu dorim să intrăm în prea multe detalii ale chemării și trimiterii fratelui Branham, dar fiecare slujitor al lui Dumnezeu a știut exact pentru ce scop l-a hotărât Domnul, ce făcea parte din însărcinarea sa și ce avea de făcut. Nu a existat nicio copie. Fiecare bărbat al lui Dumnezeu a avut însărcinarea sa deosebită în Împărăția lui Dumnezeu, în legătură cu ceea ce a planificat Dumnezeu și ce a și făcut. Tot așa a fost situația și cu Pavel, el și-a avut însărcinarea sa deosebită. Dacă ne uităm la [ce a scris] Iacov... luați toate scrisorile apostolilor. Fiecare scrisoare are o temă specială. Dacă noi luăm împreună toate aceste scrisori, avem o privire de ansamblu în planul de mântuire, în învățătura Bisericii nou testamentare, în ceea ce a făcut Dumnezeu de la început.

Și dacă, după aceea, mergem la Apocalipsa și vedem că Ioan a fost dus pe insula Patmos, de ce s-a întâmplat aceasta? Din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos. Închipuiți-vă că el a fost judecat și a fost pedepsit ca să fie dus pe insula Patmos. Din punct de vedere pământesc a fost foarte rău. Am putea să întrebăm: „Oare așa trebuia să fie?” Da, așa trebuia să fie. Fiindcă Dumnezeu permite doar lucrurile care sunt în voia și în planul Lui. Acolo pe insula Patmos i-au fost arătate și descoperite toate lucrurile care sunt scrise în cele 22 de capitole din Apocalipsa. Noi suntem mulțumitori pentru harul de nedescris fiindcă indiferent unde citim, noi înțelegem totul corect. Și aceasta este bazat pe faptul că Domnul ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură.

Când am fost eu pe insula Patmos, în 1981, și m-am plimbat acolo – am fost în Atena unde am predicat într-o biserică penticostală – dar dorința mea principală a fost să mă duc cu vaporul din Piraeus ca să ajung pe insula Patmos. Acolo m-am plimbat, m-am rugat, am plâns, am crezut și în cele din urmă am spus: „O, Doamne, niciun proroc nu mai este aici. Aici nu este Ioan, nu mai este nici fratele Branham, dar Tu ești prezent. Descoperă-mi Cuvântul Tău așa cum i l-ai descoperit lui Ioan!”. Și vă spun, eu am citit cele 22 de capitole din Apocalipsa și a venit lumina, mi-a fost descoperit; a fost ceva minunat. Aceste lucruri trebuie să le trăiești personal.

Frați și surori, voi nu trebuie să vă duceți pe insula Patmos. Nu! Puteți rămâne aici și același Cuvânt pe care Dumnezeu i l-a descoperit lui Ioan, i l-a descoperit și fratelui Branham și el l-a pus din nou pe sfeșnic, același Cuvânt ni l-a dăruit nouă și ni l-a descoperit în toate detaliile. Noi putem să-I mulțumim și să proslăvim Numele Domnului.

Haideți să mergem în continuare la privirea Cuvântului scris în 2 Corinteni 3, de unde doresc să citesc câteva versete.

2 Corinteni 3.3: *„Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului Celui viu; nu pe niște table din piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne”.*

Voi credincioșilor, care ați primit Cuvântul - și voi ați auzit-o deja și ați citit-o – sunteți o epistolă a lui Hristos, nu un rod al apostolului, ci un rod al slujbei pe care a dăruit-o Dumnezeu ca să cheme afară Biserica. Să fiți chemați afară și tot ce a scris Dumnezeu mai dinainte să fie descoperit în viața noastră, în viața Bisericii. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii se împlinește în Biserică. Și astăzi, de asemenea, noi suntem o epistolă a lui Hristos. Nu un rezultat al fratelui Branham sau al altui slujitor al lui Dumnezeu. Dumnezeu nu dă cinstea Lui altuia. Noi suntem mulțumitori, da, pentru tot și pentru fiecare pe care Domnul l-a binecuvântat și l-a folosit într-un mod deosebit. Dar toți slujitorii lui Dumnezeu au avut o singură sarcină: să facă o legătură între Dumnezeu și poporul Său. Nu să sune în trâmbița lor proprie, ci să pregătească calea Domnului, așa încât Biserica să fie unită cu Domnul. Aceasta s-a întâmplat și în timpul nostru.

2 Corinteni 3.6: *„Care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață”.*

Toți au slova Cuvântului, dar descoperirea prin Duhul o primesc numai adevărații copii ai lui Dumnezeu. Pretutindeni, în toate direcțiile de credință, se poate citi ce este scris în Vechiul și Noul Testament și toți își formează învățăturile lor proprii, dar Biserica Dumnezeului Celui viu este fundamentată pe descoperire. *„Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri”.* Și apoi, Apoc. 1.1: *„Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu robului Său Ioan, ca să arate tuturor robilor Săi”* aceeași descoperire,

asa încât și noi, astăzi, să putem vesti aceleași cuvinte care au fost arătate și descoperite atunci. Ca slujitori ai legământului celui nou, nu ai slovei, ci ai Duhului. Noi credem din toată inima noastră că aceasta s-a întâmplat în acest mod.

De asemenea, în continuare avem cuvintele minunate din Corinteni, că mährama poate fi îndepărtată doar în Hristos. Dacă ne gândim la poporul ales Israel – de asemenea, acum și Netanyahu – toți citesc și merg la Zidul Plângerii și se roagă acolo din tot sufletul și din toată inima lor și totuși mährama lui Moise este, încă, peste ochii lor așa cum este scris în 2 Corinteni 3 începând de la v. 12 până la punctul culminant din 2 Corinteni 3.16: „*Dar, ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, mährama este luată*”. Este pur și simplu necesară convertirea, convertirea la Domnul. Nu o întoarcere la iudaism sau la creștinism, ci o întoarcere la Domnul - El ne-a adus mântuirea. Acesta este necazul și în poporul Israel - sunt tratați din toate părțile. Acolo sunt 31 de biserici mesianice și carismatice și toți vor să-i învețe pe evrei și aceștia să vină la ei. Dar niciuna din aceste direcții nu este în concordanță cu Scriptura. Și închipuiți-vă, toate aceste 31 de direcții sunt trinitare. Dar chiar acesta este punctul: Israelul poate și are voie să creadă numai într-un singur Dumnezeu, în afara Căruia nu există un altul Dumnezeu. Și aceasta este credința care a fost dată credincioșilor odată pentru totdeauna: un Dumnezeu din veșnicie în veșnicie. Dar acest singur Dumnezeu S-a descoperit în moduri diferite. El este Salvatorul, Creatorul, Vindecătorul. El este totul în toți. S-a descoperit în cer ca Tată, pe pământ în Fiul; și în noi și prin noi prin Duhul Sfânt. El poate să Se descopere în același timp în cer și pe pământ și totuși să rămână același Singur Dumnezeu adevărat, din veșnicie în veșnicie. De aceea noi suntem bucuroși fiindcă poporul Israel are o nădejde spre convertirea autentică - să se întoarcă la Domnul, fiindcă în Zaharia 4 este vorba despre aceasta. Cei doi măslini care stau la stânga și la dreapta sfeșnicului, cei doi unși care sunt arătați și în Apocalipsa 11, vor proroci în Israel timp de trei ani și jumătate. Profetia Vechiului și Noului Testament sunt într-o concordanță armonioasă.

Dar acum doresc să spun într-un mod deosebit câteva cuvinte despre credința adevărată care trebuie să fie în legătură cu ascultarea. Credința adevărată își găsește confirmarea în viețile noastre doar dacă

suntem ascultători. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. După ce i-a fost poruncit să-l jertfească pe fiul său Isaac, despre care mai înainte i-a fost dată o făgăduință: „*Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*” - iată, Avraam trebuia să-l jertfească, dar „*Avraam a zis slugilor sale: «Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne vom duce până acolo să ne închinăm și apoi ne vom întoarce la voi.»*” (Gen. 22.5). Nu „*eu mă voi întoarce la voi*”, ci „*noi ne vom întoarce la voi*”. Avraam a știut că Dumnezeu a făgăduit binecuvântarea și el a știut că și dacă îl va jertfi, Dumnezeu îl va învia și se vor întoarce amândoi. Deci, credința a fost dovedită prin ascultare. O vedem și în scrisoarea apostolului Ioan: „*Ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră*”. Credința este și biruința noastră, pe care Domnul ne-a dăruit-o prin harul Său.

Citim în 1 Ioan 4.4: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume*”. Biruitorii au biruit totul. Eu au biruit tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Învățătura antihristă despre care putem citi în primele trei versete... acolo este scris despre ceea ce a fost vorba atunci și despre ce este vorba astăzi. Dar după aceea, aceste cuvinte sunt adresate adevăraților copii ai lui Dumnezeu: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu...*”. Aici vedem noțiunea „copilași”. Dumnezeu, ca Tată, a preluat toată răspunderea pentru copiii Săi. Și așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost născut și a fost o relație între El și Tatăl, din pricina noastră, tot așa El a putut să spună: „*Eu Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru*”. Și chiar dacă El S-a descoperit ca Fiu, El a rămas Emanuel. Așa trebuia să fie, astfel încât tot ceea ce face parte din planul de mântuire al Dumnezeului nostru să se și împlinească în acest mod și răscumpărarea să aibă loc în toate domeniile, așa cum a fost spus deja dinainte în Vechiul Testament.

„*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu*”. În această legătură citim în v. 6 că bărbatul lui Dumnezeu a avut curajul și a scris: „*Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă, cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii*”.

Două duhuri sunt lucrătoare... Și duhul rătăcirii este atât de religios. Cu adevărat, este atât de religios... Toate imitațiile și toate

răstălmăcirile sunt atât de asemănătoare cu originalul, încât dacă ar fi cu putință chiar și cei aleși să fie înșelați. Dar mulțumiri lui Dumnezeu, mulțumiri lui Dumnezeu: cine este născut din Dumnezeu și cine este călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și a primit viața lui Dumnezeu în sine, acela va fi călăuzit de Duhul adevărului și pătruns de Cuvânt și nu va da nicio șansă duhului rătăcirii, nu va mai asculta niciun fel de interpretare, nu va amesteca nimic, ci va fi sfânt, spre lauda Domnului.

Deci, toate aceste cuvinte au o asemenea putere... Le primiți? Aici este scris: „*Voi, copilașilor*”. Deci, voi toți care sunteți astăzi aici și toți aceia care ascultă în toată lumea, dacă ați fost născuți din nou la o nădejde vie, prin sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu, atunci sunteți copii ai lui Dumnezeu. Nu sunteți un amestec, ci sunteți copii ai lui Dumnezeu. Noi toți care am putut trăi deja aceasta și toți aceia care o vor trăi astăzi și o vor lua acasă, vă rog, credeți astăzi că Dumnezeu a hotărât-o în acest mod pentru voi, astfel ca voi să primiți acum sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și sămânța să răsară în voi și voi să fiți născuți la o nădejde vie, la fel de sigur cum Isus Hristos a înviat dintre cei morți și a putut spune: „*Eu trăiesc și voi veți trăi*” [Ioan 14.19]. Ca și copii ai lui Dumnezeu noi avem un drept divin ca să primim doar ceea ce vine de la Dumnezeu. Duhul rătăcirii nu are nicio șansă cu noi. Aceasta nu o spunem ca să ne lăudăm, ci aceasta o spunem fiindcă suntem recunoscători lui Dumnezeu, fiindcă ne-am ocupat poziția și vom rămâne în veci pe Cuvântul lui Dumnezeu și-I vom aduce slavă și cinste Domnului pentru aceasta.

Deci, există ambele: Duhul adevărului care călăuzește în tot adevărul și mai este și duhul rătăcirii. De asemenea, în cadrul ultimului mesaj există ambele: este Duhul adevărului care ne călăuzește în tot adevărul, fără ca noi să ne forțăm în vreun fel; și este și duhul rătăcirii care se învâрте într-o fantezie religioasă. De aceea noi suntem recunoscători pentru faptul că Domnul ne-a dăruit respect față de Cuvântul Său. Și, de asemenea, noi ducem tot ce a spus fratele Branham, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât să avem absolutul Cuvântului lui Dumnezeu și avem acest absolut.

Am recitat următoarea observație și cred că voi toți o veți înțelege corect. Când fratele Branham a vorbit despre tema importantă a răpirii, el a citit ca introducere Psalmul 27, dar Psalmul 27 n-are nicio legătură

cu tema răpirii sau a revenirii Domnului nostru. Dar după aceea el face o legătură între acest cuvânt și ceea ce aparține acestui subiect. Și dați-mi voie să spun următoarele, cu recunoștință: și slujba lui Ioan Botezătorul a putut să fie așezată în cele patru Evanghelii abia după ce a avut loc. Și tot ceea ce este în legătură cu Domnul nostru iubit, de la naștere până la înălțarea Lui la cer, a putut fi scris după ce s-a întâmplat totul. Tot astfel, Faptele apostolilor au putut fi scrise după ce a fost turnat Duhul Sfânt la Cincizecime, căci din acel moment n-a mai fost o făgăduință, ci a fost o împlinire, a fost o realitate, făgăduința s-a împlinit. Nicio epistolă nu ar fi putut să fie scrisă, dacă nu ar fi existat biserici locale. Abia după aceea, Pavel și Petru, apostolii, au putut scrie epistolele către biserici. Tot așa este situația și astăzi. Niciodată în trecut nu a fost posibil așa cum este astăzi ca să punem pe o bază biblică slujba fratelui Branham, de la A la Z, și să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră. Dar aici este problema multora. Trebuie să fi citit toate cele 1200 de predici, trebuie să știi ce a vrut să spună într-un loc și în celălalt și în ce context a vrut să spună ceea ce a spus. De exemplu, dacă a predicat într-o biserică penticostală care susține că „dacă vorbești în alte limbi totul este în regulă cu Dumnezeu”, atunci fratele Branham a criticat femeile care purtau pantaloni scurți și se fardau; toate au făcut ce au vrut și totuși au vorbit în alte limbi. Și atunci prorocul a spus: „Vorbirea în limbi nu este un semn că sunteți salvate. Voi sunteți doar unse în domeniul al doilea. În sufletul vostru nu sunteți nici măcar născute din nou”. Dar după aceea, când vorbește bisericii proprii din Jeffersonville și subliniază botezul cu Duhul Sfânt, el spune: „Eu însumi am vorbit în alte limbi” și aproape că nu a terminat și deodată vine o vorbire în alte limbi - în biserica lui proprie, în Jeffersonville. Deci, trebuie să știi exact când a spus el, ce a spus el și în ce context a spus-o, cui s-a adresat el? Acesta este harul pe care Domnul mi l-a dăruit mie, mi l-a dăruit prin harul Său, ca să cunosc aceste situații deosebite.

Fiți cinstiți: când citim ce a spus Domnul, fariseilor și cărturarilor, de nouă ori la rând spune: „Vai de voi fariseilor, vai de voi învățătorilor, vai de voi fățarnicilor”! Și a spus și mai multe lucruri. Dar când Domnul nostru a vorbit mulțimii, a spus: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă* sufletelor voastre”, atunci El vorbește acelor inimi care erau pregătite să primească Cuvântul. „*Dar strâmtă*

este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află” [Mat. 7.14]. „Intrați pe această poartă strâmtă și atunci veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. Este foarte important să știm ce a fost spus, în ce context a fost spus, la ce s-a referit.

De asemenea, am urmărit în Cuvântul lui Dumnezeu și următoarele - și o voi aminti și în următoarea scrisoare circulară - Mielul a deschis pecetea. Haideți să citim aceste trei versete unde este vorba despre harfe și despre cântare, în cuvântul din Apocalipsa. Primul verset este în Apocalipsa 5.9. Dar amintiți-vă: ieri noi am avut aici, în față, o harfă. Dintre toate instrumentele, harfa are ceva deosebit, are un sunet foarte armonios, poți să te adâncești în cântările ei. Și David a fost acela care a cântat la harfă și în acest fel demonii au fugit de la Saul, fiindcă n-au putut suporta acea cântare. David a cântat cu harfa, în Duhul și binecuvântarea, eliberarea s-a descoperit. Dacă aici este scris despre cântare și despre harfe, cum este scris și cum am auzit ieri din Apocalipsa 5.7-8, dar după aceea în v. 9 este vorba despre cei 24 de bătrâni.

Apoc. 5.9: „*Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecetea: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam»*”. Aceasta este făgăduința împlinită.

Să fie spus aici: întotdeauna când se împlinește o parte deosebită a planului de mântuire, atunci este prezentată și legătura deosebită între Domnul nostru cu planul Său de mântuire - ca Miel al lui Dumnezeu, El Și-a dat viața. Prima jertfă a avut loc în Grădina Eden. Acolo au fost jertfiți doi miei pentru ca Domnul Dumnezeu să-i îmbrace cu piei pe Adam și pe Eva. Prima jertfă pe care a adus-o Abel a fost un miel. Și fiindcă Satana l-a folosit într-un mod greșit pe șarpe, cel mai înfiorător animal, de aceea Dumnezeu a luat animalul cel mai minunat, ca o comparație cu Mielul lui Dumnezeu care urmă să poarte păcatele lumii. De aceea, când este vorba despre ospățul de Nuntă, atunci nu este vorba despre Preot sau Mare Preot, despre Mijlocitor sau Împărat, ci este vorba despre Mielul lui Dumnezeu. „*Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit*” (Apoc. 19.7). Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” [Ioan 1.29]. Deci, legătura între noi și Dumnezeu

a avut loc prin Sângele Mielului și de aceea noi suntem Mireasa Mielului. Fiecare denumire își are locul potrivit. Domnul nostru este descris ca Mijlocitorul Legământului celui nou; este descris ca Mare Preot care a intrat cu propriul Său sânge în Locul Preasfânt ceresc; este descris ca Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, ca Fiul lui Avraam, ca Fiul lui David. Dar în legătură cu Mireasa, în legătură cu răscumpărarea prin sângele Mielului noi pur și simplu trebuie să primim prin credință faptul că noi am fost răscumpărați prin credință și am devenit Mireasa Mielului, prin sângele Mielului și vom fi împreună cu El în vecii vecilor. Și cei 24 de bătrâni care reprezintă Vechiul și Noul Testament, 12 patriarhi și 12 apostoli, au cântat cântarea. Planul de mântuire al Dumnezeului nostru a putut să fie descris dinainte, ca și când totul s-ar fi întâmplat deja. Așa cum este scris și în Apoc. 19.7: „*Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)*”. Ioan a descris totul ca și când s-ar fi întâmplat deja. La Dumnezeu există doar prezent. Ceea ce a făcut El în trecut și ceea ce va fi în viitor, întotdeauna va fi prezent. Și ceea ce trebuia să se întâmple la sfârșit, a putut s-o scrie de la început, fiindcă El hotărăște începutul și desăvârșirea credinței noastre și El știe exact cine are parte de aceasta.

„*Voi copilașilor, sunteți din Dumnezeu*”. Și noi, care vestim Cuvântul, suntem de asemenea din Dumnezeu. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Și prin aceasta voi cunoașteți Duhul adevărului și duhul rătăcirii. Dumnezeu ne-a dăruit harul, astfel încât numai Duhul adevărului și Cuvântul adevărului să fie vestit în acest loc. Și Domnul Dumnezeu va dăruia harul ca noi toți să fim desăvârșiți în așa fel încât să putem rezista înaintea Lui. În Apocalipsa 14 este un verset foarte puternic. Aici Domnul nostru este arătat din nou ca Miel.

În Apocalipsa 14 citim de la v. 1: „*Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său*”.

Aici ambele lucruri se vor împlini: Emanuel și Iahșua.

Vers. 2: „Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu alăuta și cântau din alăutele lor”.

Vers. 3: „Cântau o cântare nouă....”. Aici este scris la trecut: „Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ”.

Noi știm la cine se referă acest verset 1, din Apocalipsa 7, că Dumnezeu va chema afară poporul Său din cele douăsprezece seminții. Dar lucrul cel mai important este în Apocalipsa 15, unde citim de la v. 1: „Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu”. Și acum vine ceea ce doresc să scot în evidență: „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului. Și ziceau: «Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor [„al sfinților” – în alte traduceri – n.tr.] !»” (vers. 2-3).

Aici Domnul era pe cale să înceapă domnia Lui de o mie de ani. Și citim că nu doar cei 24 de bătrâni, ci toți își vor lua harfele și vor cânta cu ele și vor da slavă Domnului Dumnezeu. Ați observat că aici este vorba de cântarea lui Moise și cântarea Mielului. Și după aceea urmează unul și același text. Nu două cântări diferite și nu două texte diferite, ci vine unul și același text. Haideți să citim încă o dată:

Vers. 3: „...Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor! [„al sfinților” – în alte traduceri – n.tr.]»”.

Testamentul Vechi și Testamentul nou formează o unitate. În Vechiul Testament ei au crezut că Răscumpărătorul va veni, iar în Noul Testament noi credem că El a venit. Răscumpărarea a avut loc și, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, împreună cu toți sfinții desăvârșiți din Vechiul și Noul Testament vom fi la Domnul, așa cum El a făgăduit-o la Cina Domnului: „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din

acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu” [Mat. 26.29]. Ferice de toți aceia care sunt invitați la nunta Mielului, ferice de toți aceia care au acceptat această invitație.

În special, toți aceia care v-ați predat Domnului viețile voastre citiți Efeseni 4 și, de asemenea, nu uitați ce este scris și în primul capitol. Frați și surori și acesta este un lucru foarte important. Doar un verset, pe scurt: Efes. 1.9: *„Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși”*. După planul pe care îl alcătuiască El. Nu noi L-am rugat pe Dumnezeu ca să ne-o descopere, ci El liber a decis ca să ne-o dăruiască.

Efes. 3.3-4: *„Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul”*. Putem să spunem „Amin!” și la aceasta. Tot ceea ce făcea parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu nu a fost prezentat și descoperit niciodată în trecut într-un asemenea mod cum este în timpul nostru.

Dragi frați și surori, așa cum este scris în Efes. 3.11: *„După planul veșnic, pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru”*.

Apoi îndemnul din Efes. 4.3-6: *„Și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți”*.

Dar acum urmează îndemnul pe care toți ar trebui să-l citească acasă. Putem începe cu Efes. 4, vers. 17 și putem continua până la vers. 32. În vers. 22-23 este scris: *„Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre”*. Aceasta o scrie Pavel Bisericii, acelor care au fost aleși înaintea întemeierii lumii, care au recunoscut taina lui Dumnezeu, cărora le-a fost predicată Evanghelia deplină: ca toți aceia care au primit această chemare dumnezeiască și

predestinare, să cunoască [„să simtă” – engl. – n.tr.] ce să dezbrace, ce aparține lumii, omului vechi.

Și în punctul acesta ne gândim în mod deosebit la tinerii noștri care sunt expuși pericolului. Ce le este spus copiilor în școli și ce fel de lecții le sunt date acolo? Eu nu doresc să spun totul aici pe față. Nu demult am primit un telefon: „Am voie să-mi trimit fiica acolo?” Și atunci vine necazul: „Despre ce se vorbește în școli?” Din școală, omenirea, deja din copilărie, este atrasă în pierzare, departe de har, departe de Cuvânt. Și în această decădere de la Dumnezeu și Cuvântul Său, guvernele decid ca doi bărbați să trăiască împreună ca soț și soție. Nici nu te poți gândi la asemenea lucruri... Dumnezeu a instituit căsnicia, familia, aceasta este voia lui Dumnezeu. Pavel a scris-o de repetate ori: „*Fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei*” [1 Cor. 7.2]; așa este scris. De asemenea, este scris ce a spus Dumnezeu despre faptul când doi bărbați trăiesc împreună. Noi trebuie să citim corect Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu pot să spun cu o inimă sinceră: până astăzi n-am auzit de niciun caz, în cadrul mesajului, unde să trăiască împreună doi bărbați. N-am auzit de niciun caz. Dar îndemnul este adresat tuturor acelor care și-au dedicat viețile lor Domnului, care au greutăți, care au probleme. Noi trebuie să amintim și faptul: chiar dacă televizoarele sunt bune pentru unele știri, în camera mea de zi nu există niciun televizor. Eu nu am nevoie de televizor. Dar important este ca tinerii noștri să deosebească corect: „*aceasta* folosește profesiei mele, dar *aceasta* duce la pierzarea mea”; ei să știe exact când să pornească și când să oprească televizorul și la ce programe să se uite.

Aici ne este dat îndemnul: „*Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare*”. Acesta este un adevăr. Toți aceia care se întorc de la Dumnezeu, pleacă la pierzare. Noi avem un caz deosebit aici, pe care l-aș putea aminti, din capitala Germaniei. Poți să plângi... În acel moment când oamenii se deschid programului vrăjmașului, nu mai există altceva decât pierzarea, distrugerea.

De aceea vă rog, adresez această avertizare tuturor tinerilor: voi să știți când, unde și ce vreți să vedeți; să știți întotdeauna când să deschideți televizorul și când să-l închideți; să știți ce să ascultați, ce să

nu ascultați, ce să priviți, ce să nu priviți! Pentru că toate lucrurile au un efect asupra voastră.

Astăzi noi Îi promitem Domnului: „Doamne, astăzi eu Îți predau viața mea; eu predau viața mea în moartea Ta; eu sunt răstignit împreună cu Tine, acum nu mai trăiesc eu, ci Tu să trăiești, o, Doamne viața Ta prin mine”. Și așa cum este scris aici: *„Să vă înnoiți în duhul minții voastre, îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”*.

Omul nou este fără prihană, este făcut după chipul lui Dumnezeu; fii și fiice ale lui Dumnezeu, călăuziți de Duhul Sfânt. Noi am primit viața nouă prin harul Lui. Și dorim să dezbrăcăm tot ce aparține omului vechi. Fiecare credincios știe cu ce nu poate rezista înaintea lui Dumnezeu; fiecare credincios știe, când aude sau vede ceva, dacă este bine sau nu este bine pentru el; fiecare credincios știe acest lucru! De aceea, frați și surori, dorim să luăm în serios aceste lucruri, să ne dezbrăcăm de omul vechi și să spunem: „O, Doamne, eu Îți predau viața mea, primește-mă așa cum sunt” și Dumnezeu ne va binecuvânta pe toți.

În rezumat putem spune: Dumnezeu ne-a dăruit Duhul adevărului, care ne conduce în tot adevărul. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod clar ca cristalul. Și acest Cuvânt va chema afară o Mireasa spălată în Sângele Mielului, care a primit viața nouă din Dumnezeu, care crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Așa cum am citit ieri din Evrei 11.1: *„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică [absolută – n.tr.] încredințare despre lucrurile care noi încă nu le vedem”*. Dar Dumnezeu ni le-a făgăduit și El le va împlini. Noi știm că El veghează asupra Cuvântului Său ca să-l îplinească. Și dacă inima ta a fost deschisă pentru Cuvântul Său, atunci El veghează și asupra noastră, asupra ta și a mea, a celor ce purtăm acum făgăduințele Sale. Noi suntem purtători ai făgăduințelor Sale și făgăduințele Lui ne vor purta pe noi în împlinirea lor, la fel de sigur cum Dumnezeu a dat făgăduințele Sale și noi le credem din adâncul inimii noastre. Aceasta este Evanghelia deplină și mântuirea deplină. Haideți să fim bucuroși și mulțumitori și să-I dăm cinstea Domnului. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm împreună o cântare. După aceea voi întreba câți doresc să-și dedice viețile lor Domnului. Poate surorile

noastre au o cântare potrivită. De fapt toate cântările sunt potrivite, toate cântările care sunt spre lauda și cinstea lui Dumnezeu sunt potrivite. Dacă în mijlocul nostru sunt frați și surori care doresc să fie botezați, imediat după adunare va fi această posibilitate. Cine dorește să fie botezat? Sunt unii în mijlocul nostru? Astăzi nu văd nicio mână ridicată. Ultima dată am spus: dacă de data aceasta sunt doar câțiva, atunci așteptăm până data viitoare. Dar se poate boteza, fie că este o persoană, două, trei sau mai multe. Noi putem boteza imediat după această adunare.

[Surorile cântă o cântare (...)] Amin.

În mod deosebit dacă noi trăim faptul că o face în noi... Și întotdeauna se împlinește același Cuvânt: „*Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Și în acest mesaj profetic ne-a fost descoperită și vestită taina lui Hristos cu Biserica Lui și noi am primit această descoperire cu mulțumire.

Acum vom cânta cântarea „Așa cum sunt”, iar apoi aceia care doresc să fie botezați să vină în față ca noi să ne rugăm pentru ei. Veniți acum în față, în timp ce cântăm cântarea. [Se cântă cântarea (...)].

Astăzi ne vom ruga și pentru toți aceia care au pe inimă... ne vom ruga pentru cerințele lor și îi vom sprijini în rugăciunile lor astfel încât ei să vină la Domnul. El invită astăzi: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați...*”. „Veniți la Mine”, nu la un om. În toate adunările care au loc în Numele Domnului, poate să aibă loc totul: eliberare, mântuire, vindecare, tot ceea ce a răscumpărat Domnul pentru noi, murind pe crucea Golgotei. Dumnezeu este credincios, Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu El Însuși. Dacă este cineva în mijlocul nostru și are această dorință pe inima lui, ca să vină, vă rog veniți, în timp ce cântăm din nou. Dacă voi credeți că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi, folosiți-vă de această șansă. Veniți și ne vom ruga pentru voi și vom crede că Dumnezeu vă va dăruia ajutorul Său.

[Se cântă cântarea „Așa cum sunt” (...)]

Toți au primit-o, deja, prin credință. Este o dovadă minunată că Dumnezeu a vorbit într-un mod direct tuturor și că toți au auzit chemarea și au putut primi ajutorul lui Dumnezeu, indiferent cu ce probleme au venit. Voi v-ați încrezut în Domnul și El v-a dăruit harul Său și v-a ajutat. Semnul cel mai bun într-o adunare este dacă nimeni nu

mai vine în față cu probleme, ci toți care au auzit Cuvântul în timpul predicii, l-au primit și-și aduc toate problemele Domnului: „Doamne, tu știi ce probleme am eu. Tu știi ce trebuie să dezbrac eu”. Acesta este scopul vestirii, astfel încât Cuvântul să împlinească la fața locului scopul pentru care a fost trimis. Acum ne vom ruga pentru fratele și pentru sora noastră.

Iubit Domn, Tu Dumnezeu veșnic credincios binecuvântează-l pe fratele nostru, binecuvântează-o și pe sora noastră. Fii Tu cu ei într-un mod deosebit. Această zi să fie o zi deosebită în viețile lor, astăzi să încheie legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, să fi fost răstigniți împreună cu Hristos, să fi murit împreună cu Hristos și prin botez să fie înmormântați împreună cu Hristos și să învie la o viață nouă.

Iubite Domn, noi Îți mulțumim din adâncul inimii noastre pentru această zi pe care Tu ai făcut-o; este o zi deosebită în planul Tău de mântuire.

Binecuvântează începând din Noua Zeelandă și până la cealaltă margine a lumii; binecuvântează în toate popoarele, limbile și națiunile, încununează Tu poporul Tău cu bunătate și îndurare. De asemenea dăruiește harul Tău pentru timpul care este înaintea noastră, pentru călătoria noastră în Africa Centrală. Fie-Ți milă o, Dumnezeule, o fie-Ți milă! Tu să-i chemi afară pe ultimii, o Doamne, Tu să binecuvântezi peste cerințele și înțelegerea noastră.

Frați și surori, haideți să continuăm să credem și să continuăm să ne rugăm în continuare. Timpul ploii târzii este foarte aproape, descoperirea puterii lui Dumnezeu în Biserică se va arăta la fel de sigur cum Domnul a și făgăduit-o. De asemenea, în rugăciunile voastre de acasă, Zaharia 10.1 să-și găsească împlinirea: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie în timpul ploii târzii!*” Să nu aibă loc doar aici, în timpul unui sfârșit de săptămână când ne adunăm aici, ci să se întâmple peste tot pe acest pământ. Căci ultima turnare a Duhului Sfânt, ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu, va avea loc pe tot pământul. Aducem totul înaintea Domului.

Frați și surori, vă rog primiți-o și acceptați-o: prin Sângele legământului Mireasa Mielului a fost răscumpărată și rânduită să aibă parte de prima înviere, să aibă parte de ospățul de nuntă al Mielului. Primiți această chemare înaltă, această alegere, primiți-o, acceptați-o și

apoi vă aparține. Primiți-o prin credință. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască nouă tuturor o încredere sigură ca să știm că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. Lui, Dumnezeului lui Avraam, Singurului Dumnezeu, Singurului Dumnezeu adevărat și viu Îi aducem lauda și cinstea. Și noi Te rugăm iubit Domn, desăvârșește lucrarea Ta cu Biserica Ta și apoi și cu Israelul. Noi binecuvântăm poporul Tău Israel în Numele Domnului și binecuvântată să fie Biserica Dumnezeului Celui viu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Rămâneți încă un moment în picioare. Îl vom ruga pe fratele nostru Gilbert să se roage. Fratele nostru vine din Republica Congo, unde vom avea cele mai multe adunări. Peste tot sunt închiriate stadioane de fotbal și noi așteptăm ca Domnul să binecuvânteze într-un mod deosebit. Astăzi este aici și fratele Kupfer și îl rugăm și pe el să se roage împreună cu noi. Dumnezeu să dăruiască mult har. Frate Arben vino să-l traduci pe fratele nostru.

[Se roagă fratele Gilbert (...)] Apoi îl rugăm și pe fratele Forestieri să vină și să-I mulțumească Domnului. [Fratele Kupfer spune câteva cuvinte și se roagă: Mult lăudat să fie Dumnezeul nostru. Este un privilegiu, un har minunat că suntem laolaltă. Ceva s-a întâmplat în noi, acesta este adevărul Domnului. Noi am spus DA, El ne-a vorbit și încă ne mai vorbește acum. El a promis și noi credem. Avem un mare privilegiu – nimeni nu trebuie să-l învețe pe celălalt, toți am fost învățați de Dumnezeu, suntem în același Duh, în aceeași barcă. Vrem să ne lăsăm pregătiți, acesta este scopul nostru. Noi avem dragostea lui Dumnezeu, altfel nu am fi aici. Nu vrem decât să facem ceea ce-i este plăcut Lui. Azi am cântat o cântare care mi-a devenit atât de mare. Noi ne-am deschis urechile și o credem, spunem DA fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi Te iubim, Doamne, și Tu ne iubești pe noi. Ce altceva am putea face? Am cântat despre ploaie de binecuvântare.

Laudă și mulțumire să-Ți fie adusă... Suntem aici, Doamne, am auzit ce ai spus Tu.

În noi s-a întâmplat ceva, prin Cuvântul Sfânt și prin Duhul Sfânt. Noi credem Cuvântul Tăi și-l împlinim. Noi Îl iubim pe Domnul și El ne iubește pe noi. Noi vrem să facem ceea ce a spus El. Vrem să ne lăsăm pregătiți.

Doamne, Tu ești pur și simplu minunat. Există o creștere și noi o simțim. Noi primim ce ai spus Tu. Fie ca Duhul Tău să se odihnească peste noi, spre lauda și slava Numelui Tu. Căci numai Tu ești vrednic să primești slava.

Toate predicile să fie vii în noi! Doamne, ai milă de noi.

Noi Îl iubim pe Domnul și El ne iubește pe noi. Îi mulțumim din toată inima noastră pentru fiecare Cuvânt care n-a venit doar în capetele noastre, ci care a fost pecetluit în inimile noastre. Frați și surori, toți suntem la fel, toți suntem egali.

Doamne, ajută-ne pe toți. Noi avem nevoie de ajutorul Tău. Îți mulțumim și Te iubim din toată inima și suntem recunoscători pentru acest mesaj. Și acest frate are o răspundere mare [arată spre fratele Frank – n.ed.]. Dar Domnul este cu noi și noi ne rugăm pentru el și-l iubim. Domnul să ne binecuvânteze! Aceasta este rugăciunea mea. Amin. Amin.]

Noi suntem prieteni vechi de peste 30 de ani; din prisosul inimii vorbește gura. Inima lui a fost plină și el a împărtășit cu noi ce a avut pe inimă.

[Se roagă fratele Forestieri (...)].

Domnul să fie cu tine și să-i binecuvânteze pe toți în Italia.

Astăzi cântăm încă două cântări. [Se cântă „Aceasta este ziua” (...)]. Și toți să spună „Amin”. Amin. Cântăm și cântarea „Tu meriți, Tu meriți”. [Se cântă cântarea (...)].

Eu poruncesc în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru, ca niciun duh al răătăcirii să nu intre în această clădire. Și toți aceia care intră, să fie umpluți cu Duhul adevărului, să creadă și să le fie descoperit Cuvântul adevărului și ei cu toții să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic, în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile.

Și eu, Doamne iubit, pun înaintea Ta această călătorie care începe mâine dimineață la ora 6³⁰, dacă tu dăruiești har. Fii Tu într-un mod deosebit cu fratele Taty, cu mine și cu noi toți, cu toți frații și cu tot poporul Tău. Noi Îți aducem Ție totul. Noi credem și știm că Tu faci totul bine. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Amin.

Îl rugăm pe fratele Schmidt să spună rugăciunea de încheiere. Vreau să spun că noi respectăm faptul că voi faceți acest efort să veniți să participați la aceste adunări mari, să veniți aici din toată Europa, din Anglia, ca să ascultați Cuvântul Domnului. Prin aceasta, toată lumea vede că noi nu ne aflăm undeva într-un studiou sau predicăm unor

scaune goale, ci Dumnezeu cheamă afară poporul Său din toată Europa. Și ultimul mesaj împlinește scopul pentru care l-a trimis Dumnezeu.

Cei care ne-ați vizitat din America de Sud, fiți binecuvântați în mod deosebit în mijlocul nostru. Simțiți-vă ca acasă. Și voi toți să fiți binecuvântați în scumpul și sfântul Nume al Domnului nostru. Dacă va vrea Dumnezeu voi veni înapoi din Africa pentru o zi și apoi în următoarea zi voi pleca la București ca să vorbesc la TV și apoi în adunările cu frații și surorile, slujindu-l pe Domnul.

Va fi o lună cu un program foarte, foarte încărcat. Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre ca Domnul să mă întărească zilnic, ca să vestesc Cuvântul Lui sfânt, mesajul Său, să dau ultima chemare. Domnul nostru vine în curând. Acum eu folosesc ocazia ca să vă întreb dacă să duc salaturile din întreaga Europă în Africa. Amin. Amin. Amin.

[Se roagă fratele Schmidt: Mare Dumnezeu, Îți mulțumim că și azi ești Același și rămâi Același. Tu n-ai nici început și nici sfârșit. Doamne, Îți mulțumim că Cuvântul Tău mărturisește despre ce ai făcut Tu. O vedem; și vedem că Cuvântul Tău nu s-a întors gol, pentru că aici sunt oameni care vor să mărturisească, să umble cu un cuget curat. Dă har, Doamne, ca nu numai să facem ceva sau să ne formăm un obicei. Dă har, Doamne, ca Numele Tău să fie slăvit prin aceasta, ca Tu să ajungi la dreptul Tău.

Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău cel sfânt pe care ni l-ai dat ieri seară și astăzi și în toate zilele din urma noastră. Tu l-ai dat, Tu îl confirmi și dai tărie. Dă fiecăruia înțelepciune și putere să umble conform cuvântului Tău, spre slava Numelui Tău. Doamne, Îți mulțumim. Amin.].

Tot poporul să spună „Amin”. Amin.